

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **Ing. M. S.,**
bytem ,
právně zastoupen JUDr. Miroslavem Rybářem, advokátem,
sídlem Dýšinská 476, Praha 10,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
Křížová 25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2022, č. j. X se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 600,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž bylo změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 1. 2022, č. j. X, kterým bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

rozhodnuto o přiznání invalidního důchodu žalobci od 26. 5. 2021, a to pro invaliditu prvního stupně, tak, že nově bylo stanoveno, že pro nesplnění podmínek § 38

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „ZDP“ či „zákon o důchodovém pojištění“), se žádost žalobce o invalidní důchod zamítá a podle § 56 odst. 1 písm. c) a § 39 odst. 1 ZDP byla od 20. 4. 2022 zastavena výplata invalidního důchodu přiznaného předběžně vykonatelným rozhodnutím č. j. X ze dne 12. 1. 2022.

2. Žalobce uvedl, že mu byl rozhodnutím žalované ze dne 12. 1. 2022, č. j. X, přiznán invalidní důchod od 26. 5. 2021 pro invaliditu prvního stupně, a to na základě posudkového závěru posudku o invaliditě ze dne 2. 11. 2021, kterým bylo stanoveno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále též „DZNS“) žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., (dále „vyhláška o posuzování invalidity“), míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 %, nebyla změněna podle § 3 a 4 zmíněné vyhlášky.
3. Žalobce dále poukázal na to, že výše důchodu se skládá ze základní výměry a procentní výměry. Uvedl, že obsahem jeho námitek proti prvostupňovému rozhodnutí bylo chybějící období v osobní evidenci, chybějící vyměřovací základ u jednoho ze zaměstnavatelů a uvedení vyloučené doby, kde uvedena být neměla, nebo měla být v jiné výši. Žalobce nevzněl námitku k přiznání invalidního důchodu, ale k osobnímu listu důchodového pojištění, který je součástí rozhodnutí. Procesní postup žalované v řízení o námitkách byl učiněn v rozporu s § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), žalovaná učinila přezkum nad rámec žalobcem uvedených námitek.
4. Dle posudku provedeného v námitkovém řízení se jedná o zdravotní postižení dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu byla stanovena 20 % a byla dle § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena na celkových 30 %. Následně obdržel žalobce napadené rozhodnutí.
5. Žalobce má za to, že posudek z námitkového řízení obsahuje chyby. Konkrétně dle něj nebyly adekvátně uvedeny informace o jeho pracovních neschopnostech v době od 15. 1. 2019 do 5. 2. 2019 a od 7. 2. 2020 do 22. 2. 2020. Urologické potíže byly v námitkovém řízení hodnoceny s poklesem 20 %, v původním posudku lékař k tomuto zdravotnímu omezení přihlédl při hodnocení zdravotního omezení z důvodu páteře. Urgentní inkontinence se posuzuje podle kapitoly XIV, oddílu A, položky 10 přílohy k vyhlášce, kde je odkaz na stanovení míry poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XIV, oddílu A, položky 8 této přílohy. Mělo by být hodnoceno podle kapitoly XIV, oddílu A, položky 8c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Lékařka v námitkovém řízení dále konstatovala, že byl žalobce zařazen v plném pracovním úvazku a pracovní neschopnost byla pro bolestivý páteřní syndrom naposledy v roce 2018. V plném pracovním úvazku je žalobce od května 2020, předtím byl přibližně rok v evidenci Úřadu práce. Žalobci je v současném zaměstnání umožněno pracovat z domova. Od 15. 1. 2019 do 5. 2. 2019 byl žalobce hospitalizován pro akutní bolesti páteře, PN vystavena. Od března 2019 do dubna 2020 byl v evidenci Úřadu práce a nebylo nutné v případě obtíží využívat pracovní neschopnost vyjma hospitalizace od 7. 2. 2020 do 22. 2. 2020. Tato hospitalizace nahradila operativní řešení problémů. Lékařka dále konstatovala, že kontrolní EMG neprokázalo radikulopatii DKK, nicméně dle vyšetřujícího lékaře toto prokázáno být tímto vyšetřením nemusí. Dle žalobce lékařka svým tvrzením o tom, že posudkový lékař nemá kompetence

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

se vyjadřovat k výpočtu výše důchodu, potvrzuje, že revizní posudek neměl být prováděn, pokud námitka s ním nijak nesouvisela.

6. Ohledně onemocnění páteře žalobce poukázal na své četné zdravotní obtíže, kdy nemůže dlouho stát ani sedět pro postižení v křížové, krční a hrudní oblasti. Dělá mu potíže se přesouvat a cestovat. Je limitován při přechodu do vzpřímené polohy. Často zakopává levou nohou. Má časté noční bolesti, je nucen užívat léky. Má problém také s dechem a stresem. Pociťuje během dne pocit celkového vyčerpání a nutnost odpočinku. Není schopen se starat o dům či zahradu. Je léčen na spondylochirurgii.
7. Dále uvádí, že má hyperaktivní močový měchýř a urgentní močovou inkontinenci, trpí silným únikem moči kdykoli a kdekoli, což jej výrazně limituje ve společenském kontaktu, je nucen užívat inkontinenční pomůcky. Musel upravit svůj pitný režim a styk s lidmi. Je léčen na urologii. Léčí se dále na psychiatrii pro generalizovanou úzkostnou poruchu s panickými atakami. Trpí stálou úzkostí a nervozitou. Z důvodů problémů s erekcí je léčen na sexuologii. Rovněž se léčí s vysokým krevním tlakem, pro dušnost a další obtíže je léčen v plicní ambulanci.
8. Jeho zdravotní stav jej nutí často k izolaci. Snížení pracovní výkonnosti vedlo k výpovědi ze strany zaměstnavatele z předchozího zaměstnání v roce 2019, problémy přispěly k rozpadu manželství a částečné ztrátě přátel. Rozhodnutí o zrušení invalidního důchodu významně snižuje možnost změny zaměstnání tak, aby bylo nové zaměstnání méně náročné, odpovídalo jeho možnostem a umožnilo kvalitnější život. Má znalosti a zkušenosti jako manažer z finančního sektoru, ve svém věku hledal obtížné uplatnění, byl i v evidenci Úřadu práce. Invalidní důchod by mohl zmírnit zásadní vliv změny zaměstnání na jeho finanční situaci.
9. Žalobce je přesvědčen, že lékařka v námitkovém řízení nevycházela z objektivního stavu, zdravotní stav hodnotila subjektivně a špatně podřadila potíže s inkontinencí, které měly být hodnoceny podle kapitoly XIV, oddílu A, položky 10 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kde je odkaz na stanovení míry poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XIV, oddílu A, položky 8 téže přílohy. Mělo by být hodnoceno podle kapitoly IV, oddílu A, položky 8c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Rozhodnutí neobsahuje vyjádření ke vznesené námitce ohledně výpočtu důchodu, přestože žalovaná uvedla, že posoudila celé rozhodnutí. Žalobce navrhl vypracování revizního posudku.
10. Žalovaná uvedla, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Na základě vyjádření k odborným podkladům pro vypracování stanoviska ke správní žalobě oddělení metodiky a kontroly posuzování zdravotního stavu občanů ze dne 21. 12. 2022 se domnívá, že rozhodující příčinou DZNS je hyperaktivní močový měchýř, tzv. syndrom OAB, který byl prokázán objektivním urodynamickým vyšetřením se všemi průvodními příznaky. U žalobce se jedná o tzv. vlhký OAB, je přítomna urgentní mikce s únikem moči a stav vyžaduje používání inkontinenčních pomůcek. Dle žalované z hlediska léčby zde je malá skupina pacientů, kteří nereagují na léčbu a i přes adekvátní terapii dochází nadále k únikům moče. V takovém případě se jedná o tzv. refrakterní hyperaktivní měchýř. Jeho důsledkem je sociální, pracovní i psychický hendikep. U žalobce jsou dále přítomny posudkově významné komorbidity – psychické potíže ve smyslu poruchy osobnosti s úzkostnými rysy až generalizované úzkostné poruchy s panickými atakami (až dle psychologického vyšetření ze dne 12. 5. 2022) a chronický polytopní VAS funkčně až středně těžký. Urologické potíže dle názoru vyjádřeného v provedené recenzi dne 21. 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

2022 byly v posudku žalované ze dne 9. 3. 2022 podhodnoceny, tato skutečnost vedla v souhrnu s podhodnocením vertebrogenních potíží k oduznání invalidity. Posouzení DNZS v posudku PK MPSV ze dne 3. 11. 2022 lze srovnatelně akceptovat, žalovaná se ale domnívá, že by bylo vhodnější hodnotit stav podle položky 8c), jestliže se podle výsledku neurologického vyšetření jedná o močovou inkontinenci při idiopatickém hyperaktivním měchýři s taxací 40 – 50 % na spodní procentní hranici z důvodu menších úniků moči a omezení jen některých aktivit. Vzhledem k tomu, že dle posudku žalované ze dne 9. 3. 2022 nebyl žalobce shledán invalidním a nesplnil tak základní podmínku pro nárok na invalidní důchod, nebyla nově posuzována získaná doba pojištění. Žalobce však do 19. 4. 2022 pobíral na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně bude přezkoumána a žalobce bude o výsledku této kontroly informován, případně bude vydáno nové rozhodnutí. Námitkové řízení je upraveno v § 88 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále též „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), kde v odst. 4 je výslovně stanoveno, že orgán sociálního zabezpečení přezkoumává rozhodnutí, proti němuž byly podány námitky, v plném rozsahu a není přitom vázán podanými námitkami. V plném rozsahu se přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí i jeho věcná správnost, což přispívá k objektivnímu posouzení a plné nápravě zjištěných vad. Kdo hodlá podat námitky proti rozhodnutí ČSSZ, by měl být dle žalované srozuměn s tím, že toto rozhodnutí bude v celém rozsahu revidováno.

11. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto skutečnosti.
12. Žalobci byl rozhodnutím žalované ze dne 12. 1. 2022, č. j. X, přiznán invalidní důchod od 26. 5. 2021, a to pro invaliditu prvního stupně. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky.
13. Dle posudku z námitkového řízení ze dne 17. 3. 2022, č. j. LPS/2022/188-NR-PRH_CSSZ, byl zdravotní stav žalobce posouzen dne 9. 3. 2022 se závěrem, že rozhodující příčinou DZNS s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky zvýšena na celkových 30 %.
14. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
15. Soud vyšel z následujících právních předpisů.
16. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
17. Podle § 39 odst. 2 ZDP *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

18. Podle § 39 odst. 3 ZDP pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
19. Podle § 39 odst. 4 ZDP při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
20. Žalobce předně namítl, že žalovaná provedla hodnocení jeho zdravotního stavu v námitkovém řízení nadbytečně, neboť ve svých námitkách rozporoval výhradně způsob výpočtu jeho invalidního důchodu (chybějící období v evidenci, chybějící vyměřovací základ u jednoho ze zaměstnavatelů, nesprávné uvedení vyloučené doby).
21. Žalovaná v rámci námitkového řízení nechala vypracovat nový posudek, jehož závěrem bylo, že žalobce není invalidní. V napadeném rozhodnutí uvedla, že rozhodnutí přezkoumala v plném rozsahu včetně rozsahu podaných námitek. Uvedla, že se zabývala všemi námitkami žalobce a jeho zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Dále žalovaná poukázala na závěry posudku z námitkového řízení a uvedla, že s ohledem na to, že dle tohoto posudku žalobce není invalidní, musela žádost o invalidní důchod ze dne 26. 5. 2021 zamítnout. Dle žalované vzhledem k tomu, že žalobce není podle zdravotního posouzení z námitkového řízení ze dne 9. 3. 2022 invalidní v žádném stupni, nesplnil tak základní podmínku pro nárok na invalidní důchod, nebyla v jeho případě ani nově posuzována získaná doba pojištění. Výplata důchodu, který probíhal podle předběžně vykonatelného rozhodnutí ze dne 12. 1. 2022, byla žalovanou zastavena od 20. 4. 2022. Dále žalovaná v rozhodnutí uvádí, že vzhledem k dokumentům doloženým k námitkám bude výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, který žalobce do 19. 4. 2022 pobírá, zkontrolována příslušným útvarem žalované. Tento útvar žalobce informuje o výsledku kontroly.
22. K této námitce žalovaná ve vyjádření k žalobě zopakovala, že vzhledem k tomu, že žalobce nebyl podle posudku ze dne 9. 3. 2022 shledán invalidním a nesplnil tak základní podmínku pro nárok na invalidní důchod, nebyla nově posuzována získaná doba pojištění. Znovu rovněž uvedla, že výše důchodu, který žalobce pobíral do 19. 4. 2022 bude posouzena v rámci kontroly, o jejímž výsledku bude žalobce vyrozuměn, nebo bude vydáno nové rozhodnutí. Žalovaná dodala, že má za to, že nepochybila, pokud rozhodnutí přezkoumala jako celek a provedla přezkum zdravotního stavu žalobce. Poukázala na to, že námitkové řízení je upraveno v § 88 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, kde v odst. 4 je výslovně stanoveno, že orgán sociálního zabezpečení přezkoumává rozhodnutí, proti němuž byly podány námitky, v plném rozsahu a není přitom vázán podanými námitkami. V plném rozsahu se přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí i jeho věcná správnost, což přispívá k objektivnímu posouzení a

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

plné nápravě zjištěných vad. Kdo hodlá podat námitky proti rozhodnutí ČSSZ, by měl být dle žalované srozuměn s tím, že toto rozhodnutí bude v celém rozsahu revidováno.

23. K tomu soud uvádí, že žalovaná nepochybila, pokud postupovala podle § 88 odst. 4 zákona o provedla v námitkovém řízení přezkum zdravotního stavu žalobce novým posudkem, na základě jehož závěrů poté konstatovala výše uvedené.
24. Podle § 89 odst. 2 správního řádu *odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*
25. Podle § 88 odst. 4 zákona *orgán sociálního zabezpečení rozhodne o námitkách ve lhůtách stanovených podle § 71 správního řádu; tyto lhůty počínají běžet dnem doručení námitek orgánu sociálního zabezpečení, který je příslušný k rozhodnutí o námitkách. Závisí-li rozhodnutí o námitkách na posouzení zdravotního stavu (§ 8 odst. 9), prodlužují se lhůty podle věty první o 60 dnů. Orgán sociálního zabezpečení přezkoumává rozhodnutí, proti němuž byly podány námitky, v plném rozsahu; není přitom vázán podanými námitkami.*
26. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vyšla ze skutečnosti, že žalobce nebyl posudkem z námitkového řízení shledán invalidní a z toho důvodu uvedla, že nově neposuzovala ani získanou dobu pojištění. Takový závěr žalované odpovídal výsledku jejích zjištění z posudku ze dne 17. 3. 2022, kterým byl zdravotní stav žalobce hodnocen dne 9. 3. 2022. Žalovaná rovněž doplnila, že výše důchodu, který žalobce pobíral do 19. 4. 2022 bude předmětem kontroly, o jejímž výsledku bude žalobce informován. Správní spis obsahuje dále vyjádření žalované ze dne 10. 5. 2022 ohledně dodatečných podkladů.
27. Žalovaná tedy na námitky žalobce reagovala tím, že jej informovala o tom, že bude provedena kontrola již pobíraného důchodu a zároveň vzhledem k tomu, že žalobce nově nebyl posouzen jako invalidní, nebyla znovu hodnocena získaná doba pojištění.
28. Tato situace se však v důsledku posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“) ze dne 3. 11. 2022 změnila, neboť tímto posudkem byl žalobce opět shledán jako invalidní (byť pro jiné zdravotní postižení) pro invaliditu prvního stupně se vznikem invalidity od 26. 5. 2021. Bude proto na žalované, aby ve svém novém rozhodnutí zohlednila zhodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí provedené v soudním řízení a aby současně adekvátně vypořádala žalobcovy námitky týkající se výpočtu výše invalidního důchodu. Jestliže nadále neobstojí závěr žalované o tom, že žalobce již není invalidní a nesplnil základní podmínku pro získání důchodu, neplatí ani závěr o tom, že vzhledem k těmto skutečnostem není třeba posuzovat získanou dobu pojištění.
29. Co se týče posouzení samotného zdravotního stavu, uvádí soud následující. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

30. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce si soud vyžádal u Posudkové komise odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 3. 11. 2022 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Vznik stavu 26. 5. 2021.
31. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru neurologie jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce.
32. K datu vydání napadeného rozhodnutí se podle komise jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo postižení dle kapitoly XIV, oddílu A, položky 10a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti o 40 %. Pro zvýšení nebyl shledán důvod. Posudková komise shledala na rozdíl od první instance za posudkově nejvýznamnější urologické obtíže projevující se neodkladným nucením na močení, zvýšenou denní frekvencí močení s vymočením malého množství moče a nechtěným urgentním částečným únikem moče s nutností každodenního používání inkontinenčních pomůcek při objektivně prokázaném hyperaktivním močovém měchýři. Z tohoto důvodu byla komisí zvolena položka 10a), tj. neurogenní močový měchýř, stavy s frekventní mikcí, urgentní mikcí, nykturií podle rozsahu postižení. Horní hranice rozmezí byla zvolena z důvodu značného postižení s přítomností i urgentních nechtěných úniků moče s ohledem na neurotickou poruchu, kterou urologické problémy zhoršovaly. Přihlédnuto bylo i k postižení páteře.
33. Komise dále uvedla, že pokud by volila kapitolu XIII, oddíl E, položku 1 přílohy k vyhlášce, tj. bolestivý páteřní syndrom, odpovídalo by postižení posuzovaného pomezí položky 1b) a 1c), kdy pro položku 1c) by svědčila přítomnost závažné poruchy dynamiky páteře a často recidivující projevy kořenového dráždění, nebyl ale přítomen funkčně významný neurologický nález s trvalým poškozením nervu. Urologické potíže s postižením páteře nesouvisely.
34. Pokud by bylo jako hlavní hodnoceno duševní postižení, jednalo by se o neurotickou poruchu s poklesem pracovní schopnosti asi 20 %. Vysoký krevní tlak byl léčbou korigovaný, bez prokázaných orgánových morfologických či funkčních změn a neměl prakticky dopad na pokles pracovní schopnosti. Po datu vydání napadeného rozhodnutí plánované vyšetření k potvrzení či vyloučení spánkové apnoe nemělo vliv na omezení pracovní schopnosti.
35. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, jednalo se o invaliditu prvního stupně. Z doložených nálezů lze konstatovat invaliditu od 26. 5. 2021. Žalobce byl Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na fyzické a duševní schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Za předpokladu možnosti převážně pracovat z domova bylo současné zaměstnání vyhovující.

36. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce, není pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 3. 11. 2022 při rozhodování vyšel. Komisi byly zohledněny i doložené lékařské nálezy. Pokud dle posudku byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 40 %, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nezákonnosti, resp. nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
37. Ohledně sporovaného zařazení pod položku 10a nebo 8c má soud za to, že bude na žalované, aby danou otázku s posudkovou komisí vykomunikovala ve správním řízení. Soud tak neučinil, neboť případné zařazení pod 8c) by nemělo vliv na zákonnost či nezákonnost napadeného rozhodnutí.
38. Česká správa sociálního zabezpečení je povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobce, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise. V tomto rozhodnutí se žalovaná vyjádří i k námitce ohledně výpočtu důchodu, jak bylo uvedeno výše.
39. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení za právní zastoupení - 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., po 1 000 Kč (tj. převzetí zastoupení, podání žaloby). Odměna advokáta je určena tarifní hodnotou 5 000 Kč, tedy 1 000 Kč za úkon (§ 7; 9 odst. 2 téže vyhlášky - ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění se považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč). K tomu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení č. j. 6 Ads 209/2019 - 62 ze dne 10. 11. 2020 uvedl: „Zvláštní tarifní hodnota pro věci sociálního zabezpečení dle § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), obecně neporušuje zásadu rovnosti (čl. 1, čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ve spojení s právem podnikat a právem získávat prostředky pro své životní potřeby prací podle čl. 26 odst. 1 a 3 Listiny.“ Dále soud přiznal dvakrát režijní paušál po 300 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 2. 2. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.